

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 142/19
V Lucemburku dne 12. listopadu 2019

Rozsudek ve věci C-261/18
Evropská komise v. Irsko

Irsku se ukládají peněžité sankce za nesplnění povinností vyplývajících z dřívějšího rozsudku Soudního dvora, kterým byla zejména uložena povinnost provést posouzení vlivů větrného parku na životní prostředí

V rozsudku Evropská komise v. Irsko (C 261/18), vyhlášeném dne 12. listopadu 2019, Soudní dvůr zasedající ve velkém senátu uložil Irsku peněžité sankce za to, že nepřijalo konkrétní opatření ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 3. července 2008, Komise v. Irsko¹, v rozsahu, v němž Soudní dvůr v uvedeném rozsudku určil, že Irsko porušilo směrnici 85/337² v důsledku výstavby větrného parku v Derrybrien (Irsko) bez předchozího posouzení jeho vlivů na životní prostředí.

Po vyhlášení rozsudku z roku 2008 zavedlo Irsko postup legalizace, jenž měl umožnit provozovateli větrného parku v Derrybrien splnit požadavky stanovené směrnicí 85/337. Nicméně vzhledem k tomu, že se provozovatel větrného parku tomuto postupu nepodrobil a toto řízení ani nebylo zahájeno z úřední povinnosti irskými orgány, podala Komise k Soudnímu dvoru druhou žalobu pro nesplnění povinnosti.

Soudní dvůr nejprve zkoumal povinnosti, které mají členské státy v případě, že určitý projekt byl povolen v rozporu s povinností předchozího posouzení jeho vlivů na životní prostředí stanovenou směrnicí 85/337. Soudní dvůr připomněl, že členské státy jsou podle zásady loajální spolupráce povinny přijmout veškerá nezbytná opatření k nápravě neprovedení posouzení vlivů na životní prostředí. Zejména jsou povinny provést posouzení za účelem legalizace, a to i po zprovoznění daného zařízení. Takové posouzení musí zohlednit nejen budoucí účinky daného zařízení, ale též vlivy v oblasti životního prostředí vzniklé od okamžiku jeho realizace. Může vést ke změně nebo zrušení povolení udělených v rozporu s povinností předchozího posouzení vlivů.

Navzdory legislativní reformě, jež zavedla postup legalizace, však Irsko neprovedlo nové posouzení vlivů větrného parku na životní prostředí, což nerespektovalo závaznost rozsudku z roku 2008.

Dále Soudní dvůr odmítl různé argumenty, jež Irsko uplatnilo na svou obranu. Zaprvé se Irsko nemůže dovolávat vnitrostátních ustanovení, která omezují možnosti zahájení postupu legalizace zavedeného za účelem zajištění splnění povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2008. V tomto rámci Soudní dvůr připomněl, že vnitrostátní orgány měly povinnost napravit neprovedení posouzení vlivů a že povinnosti vyplývající ze směrnice 85/337 platily rovněž pro provozovatele větrného parku, jelikož byl kontrolován Irskem. Zadruhé uvedl, že ačkoli se povolení k výstavbě větrného parku v Derrybrien stala pravomocnými, nemůže se Irsko dovolávat právní jistoty a legitimního očekávání provozovatele větrného parku ve vztahu k nabytým právům k tomu, aby se tak bránilo následkům plynoucím z objektivního zjištění nedodržení povinností, které mu ukládá směrnice 85/337. V tomto ohledu Soudní dvůr zdůraznil, že záměry, jejichž povolení již nepodléhá

¹ Rozsudek ze dne 3. července 2008, Komise v. Irsko ([C-215/06](#), EU:C:2008:380).

² Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248).

přímým opravným prostředkům, nemohou být prostě a jednoduše považovány za legálně povolené ve vztahu k povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí.

Vzhledem k závažnosti neplnění povinností a době jeho trvání, neboť od vydání rozsudku z roku 2008 uplynulo více než jedenáct let, aniž byla přijata opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku, a s ohledem na platební schopnost Irska uložil Soudní dvůr tomuto členskému státu, aby Evropské komisi zaplatil paušální částku ve výši 5 000 000 eur, jakož i penále ve výši 15 000 eur za každý den od vyhlášení rozsudku v projednávané věci až do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2008.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotýčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stádiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106